praise; shine, be bright. C. स्वरयति (P. स्वर्यते) pronounce with the Svarita accent. – अति let a sound die away. अभि chime in. अव resound. सम् & अभिसम् salute, invoke.

2स्वृ n. the sun, sunlight, light i.g., the light space i.e. the sky or heaven.

स्वर् or स्वर m. sound, voice, accent, musical tone or note.

स्वरंकृत a. well prepared (sacrifice).

स्वरण a. sounding loud, clear-voiced.

स्वरपरिवर्त m. change of the voice.

स्वरभक्ति f. vowel-fracture (g.).

स्वरभेद् m. loss or change of the voice.

स्वरयोग m. sound-combination, voice.

स्वरवन्त् a. sounding, loud, accented.

स्वरसंयोग m. = स्वरयोग; also song or playing on the lute.*

स्वरसंक्रम m. transition of sounds or notes.

स्वरसंपद् f. harmony (of the voice).

स्वरसंपन्न a. harmonious (voice).

स्वराज् a. self-ruling, independent; m. = seq.

स्वराजन् m., °राज्ञी f. sovereign.

स्वराज्य n. independent dominion, also = seq.

स्वराष्ट्र n. one's own kingdom.

स्वरि a. loud, noisy.

स्वरित a. sounded, accented, having the Sv. accent; m. n. the Svarita accent; abstr. °त्व n.

स्वरिच् a. having good oars.

स्वरु m. the sacrificial post or a slip of wood from it.

1स्वरुचि f. one's own wish or pleasure; instr. at will.

2स्वरुचि a. self-willed, wilful.

स्वरूप n. (one's own) form or shape, true nature, p. °वन्त् & °पिन्; (± शब्द° or शब्दस्य) the word in its peculiar form, the word itself (g.); °— & °तस् by nature, of one's self, really.

1स्वरोचिस् n. one's own splendour.

2स्वरोचिस् a. self-resplendent.

स्वर्क a. singing well.

स्वर्ग a. going or leading to light or heaven, heavenly; m. (± लोक) the heavenly world, heaven, paradise.

स्वर्गकाम a. desirous of heaven.

स्वर्गगति f. going to heaven.

स्वर्गगमन n. the same, dying.

स्वर्गगामिन् a. going to heaven.

स्वर्गच्युत a. descended from heaven.

स्वर्गजित् a. conquering heaven.

स्वर्गजीविन् a. dwelling in heaven.

स्वर्गत a. gone to heaven, died.

स्वर्गतरंगिणी f. the heavenly river, Gaṅgā.

स्वर्गतरु m. a tree growing in heaven.

स्वर्गति f., स्वर्गमन n. going to heaven, death.

स्वर्गद्वार n. the gate of heaven.

स्वर्गपुरी f. the heavenly city, Amarāvatī.

स्वर्गपति & °भर्तृ m. lord of heaven, Indra.

स्वर्गमार्ग m. the road to heaven.

स्वर्गयाण, f. ई going or leading to heaven.

स्वर्गराज्य n. the kingdom of heaven.

1स्वर्गलोक m. the heavenly world.

2स्वर्गलोक a. dwelling in heaven.

स्वर्गवन्त् a. partaking of heaven.

स्वर्गसद् m. a dweller in heaven.

स्वर्गसुख n. the joy of heaven.

स्वर्गस्त्री f. heavenly woman, Apsaras.

स्वर्गस्थ a. being in heaven, dead.

स्वर्गस्थित a. the same.

स्वर्गामिन् a. gone to or being in heaven, dying or dead.

स्वर्गाय्, °यते be like heaven.*

स्वर्गिन् a. partaking of heaven, dead; m. a god.

स्वर्गीय a. relating to heaven, heavenly.

स्वर्गीकस् m. a dweller in heaven, a god.

स्वर्यू a. helping to or partaking of heaven, heavenly, celestial.

स्वर्चक्षस् a. radiant as the sun.

स्वर्चनस् a. pleasing (like) heaven.

स्वर्चि a. shining beautifully.

स्वर्जित् a. conquering light or heaven; m. a kind of sacrifice.

स्वर्ण (= सुवर्ण) n. gold (also °क n.) or a cert. weight of gold (also m.).

स्वर्णकार & °कृत् m. goldsmith.

स्वर्णदी f. the heavenly river (Gaṅgā).

स्वर्णर & स्वर्णृ m. the lord or the space of light.